

etiam illorum flexio infirma est) egerunt. Porro tendinibus transversa ligamenta secundum digitorum ossa obducuntur, ne quoties secundum aut tertium digitorum os inflectimus, tendines tanquam recti protensiq; funiculi, & uirgulae secundum ossium flexionem non incuruatae, à flexo iam osse ad cubitum tensae exurgerent, & cutem in miram altitudinem eleuantes manus uolam turpiter implerent. Ligamenta enim etsi tendines musculorum uentris beneficio contrahantur, eos tamen ossibus quibus non inseruntur, adiacere cogunt. In uola uero & brachialis sede mucosis membranarum tendines induuntur, quo tutiores procederent, easq; membranas tanquam propugnacula & muros fortirentur. Sed secundi musculi membranarum alius quoque usus existit, siquidem musculi oblongi & parui, quorum opè digitos quatuor pollicis adducimus, ab illa enasci audies. Quum itaque secundum quatuor digitorum internodium à primo musculo flectatur, tertium autem à secundo, & tertium pollicis à tertio, tandem opportunum erit, musculos prima quatuor digitorum ossa, & primum secundumque pollicis flectentes aggredi. Sunt autem hi omnes numero tredecim: ad singulos nimirum quinque digitorum primos articulos bini, & ad secundum pollicis terni. Qui quatuor famulantur digitis, omnes rectà secundum postbrachialis longitudinem digitos adeunt, omni propemodum ex parte carnei, ac postbrachialis ossibus connati. inseruntur autem lateribus interiori in sede, primorum ossium. Duorum igitur paruum digitorum flectentium unus ab exteriori latere superioris partis postbrachialis ossis, quod paruo praelocatur, carnosio principio oritur, etiam nonnihil inibi adnatus brachiali. Hinc rectà digitorum accedens, ad primum usque digiti os carnosus permanet. ubi uero os contingit, latiusculo tendine exterioris ossis lateri, uersus interiora tamen inseritur. Alter ex interiori eiusdem postbrachialis ossis latere, ad superius iuxta brachiale extremum, originem ducit, & inter id os & sibi proximum ad digitum tendens, carnosum quoque permanet, donec membraneo tendine interiori lateri primi ossis parui digiti implantetur. Quando utriusque musculi colliguntur, primum digiti os, in neutrum latus uergens flectitur. Si uero exterior egerit, interiori quiescente, digitus in exteriorem partem nonnihil inclinans flectitur. At solo interiori laborante, ad interiora conuiens digitus flexionem experietur. Ad hunc sanè modum aliorum trium digitorum musculi habent, adeo ut bini in singulis postbrachialis ossium interuallis (quae tria sunt) reponantur, & is qui indicis interiori lateri inseritur, interno postbrachialis ossis indicem sustinentis lateri adnascitur, in uolam magis quam in externam manus regionem, ut & ceteri primos articulos flectentes musculi, protuberans. Musculi autem quorum beneficio primum pollicis internodium flectitur, unà cum musculo, qui pollicem à ceteris digitis maximè abducere dicetur, carneam molem constituunt, quae ad pollicis radicem reposta montem, quem chiromantici modò Veneri, modò Marti ascribunt, effingit. Galenus in Libris de Usu partium hanc molem falso unicum esse musculum arbitratus est, quem pollicis ab indice abductionis autorem recensuit. Quemadmodum etiam ueritati parcens, molem illam carneam quam chiromantici lunae monti tribuunt, unum quoque musculum quo paruus ab alijs abducitur esse, ibidem docuit, quum interim maiorem ipsius portionem exterior musculus primum minimi digiti os flectentium procreet. Primus itaque pollicis musculus ex superiori transversa brachialis ligamenti sede carneus enascitur, & toti primi pollicis ossis longitudini interna regione attensus, perpetuò carneus illi inseritur, perquam obscure secundum pollicis contingens internodium. Secundus, qui nuper dicto prorsus occultatur, longèque minor ipso est, ex transversa quoque ligamento, & ossis brachialis pollicem fulciente enatus, in primi pollicis ossis radicem implantatur, non ultra medium longitudinis primi eius ossis pertingens. Sunt itaque hi duo pollicis musculi inter digitorum motores duodecim & decimustertius, si modò octo musculos quatuor digitorum prima internodia flectentes ante hos enumerare uisum sit. Porro qui secundum pollicis os flectunt, tres numero censentur, magis differentem situm ab illis, qui quatuor digitorum prima ossa flectunt, obtinentes, quam duo primi pollicis ossis flexus opifices. Quoniam quatuor famulantur digitis, rectà secundum manus longitudinem procedunt: qui autem primum pollicis os flectunt, nonnihil oblique ducuntur, sed praesentes musculi secundi pollicis internodij flexionis autores, quodammodo transuersi cernuntur. Operae precium namque erat, quatuor digitos uersus brachiale inclinari: pollicem uero illis in functione oppositum, ad ipsos inflecti. Merito igitur tres musculi secundum pollicis os flectentes, ex uola tanquam è quarta circuli parte, principia fortuntur, nimirum ad eius lineae circumscriptionem, quae uitalis & cordis Chiromanticis appellari consuevit. quamuis nonnihil ulterius, quam ea consistat linea, ex uola initium ducant, ad trianguli illius quem in media uola collocant

Transuersorum ligamentorum usus.

Mucosarum membranarum usus.

Tredecim post tertium ordine in numero succedentes.

Illorum octo qui quatuor digitis seruiunt.

Illorum duo, qui pollicis primo ossi famulantur.

Tres qui secundo pollicis ossi famulantur.

cant, superius & exterius latus. Primus itaque musculus, ex postbrachialis osse, cui medius innititur, minimi primi ossis digiti subingreditur. Hinc carnosus & membraneo tendine, secundi pollicis ossis lateri, inseritur. Secundus superiori suo latere iam dicto musculi ossis, quod medio praepositur, originem ducit, non contingens. Origo huius quoque tenuis lataque est, & spicatur, quam in medio interioris partis secundi pollicis ex parte contiguus, ex postbrachialis ossis, quo coarctatur, originem pariter latiusculam sumit, et ob secundi pollicis internodij, uersus priora implantatur, tiffime secundum pollicis internodium flectunt, prius uersus indicem pollex dirigitur. dum uero secundus flex flectitur, quemadmodum infimo ad suum principium uersus paruum digitorum flexio perficitur. Hoc Galenus non modò ignorauit, uerum etiam falsas rationes, quos hactenus uidi, codices tres mendas in numeris leguntur, ubi extremæ manus musculi, pollicis & rursus ad calcem propemodum libri, quo cubitus scribuntur ubi Duo, in super Duo ubi Tres scribentur. Primi usus, pro Secundi illic legitur, ubi Galenus in memorat. Verum hæc cum innumeris alijs, promerito. BAPTISTA MONTANVS in gymnasticis non sine incredibili artis Candidatorum utilitate, non maximi ac penè diuini ingenij uir, ob singularem illam cognitionem, nulli ætatis nostræ medicorum securus quos in publicum dedit, ac pertinaci indefessaq; in doctrinam quam optimè meritis. Cui uiro utinam Deus aliqui ducat, ut & alias cogitationes suas longè pulcherrime prodire patiat, eas que posteris uel non inuideat, rum esse solum cupiunt, ipsiq; nihil unquam praestant itaque sexdecim musculos, quibus digiti mouentur, cimus septimus, qui digitos extendentium primus est mihi Galeni intelligendi gratia uelim donari, ut illi rere, & deinceps adicere musculos, qui ex cubito pducere creduntur, bipartito in duos tendines digitorum in digitorum ossa moliri. Atque id mihi tantumnes tres musculos sermone absoluo, tunc enim mixtionem coitumque, ac munus denique subiungentium musculorum descriptione, in ortu nimirum nus reliquis nusquam aberraturus sum, quemadmodum nequaquam impingerem, si mihi eadem perpetuò htoritas negligetui à me haberetur. Sed age negotiolum diamus. Decimus septimus principio ex carne nato, ab elatiori sede exterioris humeri tuberculi erignus & carnosus, & paulò minus toto teres porriunde, quam ab humero principium ducens. Quod brachiale inarticulatur, pertigerit, arctior redditur in musculi substantia non procul diremptas finditur